

In mijn kinderjaren liep ik met mijn vader en mijn broer over de Breesstraat.

Op de hoek van het Gangetje bleven wij staan en mijn vader wees ons op de de gevelsteen van de spin in het huis aan de overkant. Hij vertelde ons het volgende verhaal, dat hij weer van zijn vader had gehoord.

In dat huis woonde een welgestelde familie. Zij hadden vanzelfsprekend een dienstbode. Op een dag bracht zij een pan soep binnen en de familie at daarvan.

De leden van het gezin werden ernstig ziek en zijn gestorven. Het bleek dat de soep vergiftigd was, maar het merkwaardige was dat de dienstbode, die ook van de soep had gegeten niet ziek was geworden. Er kwam een rechtspraak, de dienstbode werd schuldig bevonden en veroordeeld.

Enige tijd later zat in die bewuste kamer een student een boek te lezen en toen zag hij een grote spin aan een draad naar beneden komen, hij schrok, maar sloeg met zijn boek de spin dood. Het bleek een giftige spin te zijn! Het gif in de soep kwam overeen met het gif van de spin.

Men veronderstelde dat de spin in de hanebalken door de warme damp van de soep gif heeft laten vallen in de pan met soep, met de bekende nare gevolgen. De dienstbode had, voordat de soep naar binnen was gebracht, zelf haar portie uit de pan gehaald en was dus niet ziek geworden.

De rechter bepaalde dat de dienstbode ten onrechte gevangen was gezet en zij werd vrijgelaten.

Als kind vonden mijn broer en ik het een geweldig verhaal.

J.A. Kiel